

การสร้างฐานเสียงของสมาชิกสภากรุงเทพมหานครที่สังกัดพรรคการเมืองช่วงปี พ.ศ.2540-2557
The Building a Vote Base of Bangkok Councilors Affiliated with Political Parties
During the Year 1997 – 2014

ตัว สิริณรินทร์ วินิจฉายะจินดา¹, นิพนธ์ โซะเฮง², ณัฐพงศ์ บุญเหลือ³ และ เกรียงชัย ปิงประวัติ⁴

Tua Sirinarin Vinijchayajinda¹, Nipon Sohngeng², Nattapong Boonlue³
and Kriangchai Pungprawat⁴

คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง^{1,2,3,4}

Faculty of Political Science, Ramkhamhaeng University, Thailand^{1,2,3,4}

E-mail: tous2002@hotmail.com¹

Received: July 5, 2022

Revised: August 27, 2022

Accepted: August 28, 2022

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้วัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) สาเหตุและวิธีการสร้างฐานเสียงของสมาชิกสภากรุงเทพมหานครที่สังกัดพรรคการเมือง 2) ความสัมพันธ์ในการสร้างฐานเสียงทางการเมืองระหว่างสมาชิกสภากรุงเทพมหานครที่สังกัดพรรคการเมืองกับพรรคการเมือง และ 3) ปัจจัยและองค์ประกอบของการสร้างฐานเสียงของสมาชิกสภากรุงเทพมหานครที่สังกัดพรรคการเมือง เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร และจากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก ตลอดจนใช้วิธีการสังเกตความคิดเห็น ผู้ให้ข้อมูลสำคัญได้แก่ สมาชิกสภากรุงเทพมหานคร ที่ดำรงตำแหน่งสมาชิกสภากรุงเทพมหานครและสังกัดพรรคการเมืองในช่วงปี พ.ศ. 2540 – พ.ศ. 2557 จำนวน 11 คน ใช้วิธีหาแบบเจาะจง

ผลการวิจัยพบว่า 1) สาเหตุ (1) เพื่อการยอมรับจากประชาชนในพื้นที่ โดยใช้การสื่อสารทางการเมืองมาเป็นเครื่องมือสำคัญ และ (2) ต้องการรักษาฐานเสียงเดิมที่มีอยู่ในพื้นที่ จากการสนับสนุนของกลุ่มเครือข่ายในพื้นที่ และพรรคการเมืองที่ใช้ระบบอุปถัมภ์เป็นเครื่องมือ การสร้างฐานเสียง คือ (1) การสร้างฐานเสียงจากสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร และ (2) การสนับสนุนจากเครือข่ายประชาชนในพื้นที่ 2) สมาชิกสภาได้ใช้บทบาทของพรรคการเมืองที่สังกัดในการสร้างฐานเสียงและคะแนนนิยมอย่างมีนัยสำคัญ ผ่านนโยบาย ยุทธศาสตร์ ยุทธวิธี และการลงพื้นที่ของพรรคการเมือง ซึ่งมีความสัมพันธ์ต่อการสร้างฐานเสียงของสมาชิกสภากรุงเทพมหานครเป็นอย่างดี 3) ปัจจัยและองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ประการ คือ (1) ภาพลักษณ์ส่วนตัวที่มีคุณลักษณะพิเศษ เช่น เป็นคนที่มีความประนีประนอม อ่อนน้อมถ่อมตน ไหวพริบ เฉลียวฉลาด และพูดจาไพเราะ (2) บทบาทของสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร โดยจะต้องลงพื้นที่พบปะประชาชนอย่างสม่ำเสมอ สามารถแก้ไขปัญหาของประชาชนได้ และ (3) บทบาทของพรรคการเมือง โดยให้สาขาพรรคและแกนนำเป็นตัวแทนของพรรคในการประชาสัมพันธ์ประสานงาน ติดต่อกับผู้นำชุมชนและประชาชนในพื้นที่

คำสำคัญ: ฐานเสียง, สมาชิกสภากรุงเทพมหานคร, พรรคการเมือง

Abstract

The objectives of this research were to study: 1) the causes and methods of building a Bangkok Metropolitan Council's vote base belonging to a political party, 2) the relationship in building a political vote base between a Bangkok Councilor belonging to a political party and a political party, and 3) the factors and components of building a vote base of Bangkok Councilors affiliated with political parties. This research is qualitative research, by collecting information from documents and from an in-depth interview as well as using the method of observing opinions. The key informant include: Bangkok Council Member who is a person holding a Bangkok Metropolitan Council position under a political party during the year 1997 - 2014, total 11 persons, used by purposive sampling.

The results showed that: 1) causes, (1) for the acceptance of the people in the area. By using political communication as an important tool, (2) want to maintain the existing vote base in the area, from the support of local network groups and political parties using the patronage system as a tool. The building a vote base are: (1) building a vote base from Bangkok Councilors, and (2) support from local people's networks. 2) the Councilors have used the role of affiliated political parties to build a significant base of votes and popular votes, through policies, strategies, tactics and groundwork of political parties, which has a strong relationship with building vote base of the Bangkok Councilors. 3) important factors and components were: (1) personal image of the applicant, it must be a person with special characteristics, such as a person who has compromise, humble, witty, eloquent and easy to talk to the people. (2) the roles of the Bangkok Councilors, by members of the Bangkok Council must visit the area to meet people regularly able to solve people's problems; and (3) the role of political parties by allowing the party branch and the leadership to represent the party in public relations coordination contact with community leaders and people in the area.

Keywords: Vote Base, Bangkok Councilors, Political Party

บทนำ

การปกครองที่เป็นประชาธิปไตยก็คือ การปกครองที่ยึดถืออำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชนลักษณะสำคัญของการปกครองแบบประชาธิปไตยสามารถพิจารณาได้จากรัฐบาล การเลือกตั้งและการปกครองโดยเสียงข้างมาก ประเทศที่เป็นประชาธิปไตยจำเป็นต้องมีการเลือกตั้ง เพื่อเปิดโอกาสให้บุคคลสามารถเสนอตัวเข้ารับใช้ส่วนรวม โดยการรับสมัครเลือกตั้ง และเปิดโอกาสให้ประชาชนใช้สิทธิในการที่จะเลือกบุคคลที่ตนต้องการให้เป็นผู้ปกครอง หรือเป็นผู้ใช้สิทธิเป็นปากเป็นเสียงแทนตนในสภาในระบอบประชาธิปไตยนั้นการมีสิทธิเลือกตั้งเพียงอย่างเดียวยัง

ไม่เพียงพอต้องมีหลักประกันในการใช้สิทธินั้นด้วยว่าสามารถใช้ได้อย่างเสรีเต็มที่และมีโอกาสเลือกสรรตัวบุคคลที่ต้องการจริง ๆ คือต้องเป็นการลงคะแนนลับ (Secret Ballot) การปกครองระบอบประชาธิปไตยมีลักษณะสำคัญ ดังนี้ 1) ลักษณะทางสังคม คือ ความเสมอภาคในการดำเนินชีวิตทุกคนมีส่วนเท่าเทียมกัน 2) ลักษณะทางเศรษฐกิจ คือ ประชาชนมีโอกาสดังจะได้รับประโยชน์สุขทางเศรษฐกิจ 3) ลักษณะทางการเมือง คือ ประชาชนมีสิทธิทางการเมือง อย่างไรก็ตามปัจจุบันนี้การเลือกตั้งถูกยอมรับว่าเป็นสากลแม้ในประเทศที่ปกครองด้วยระบอบเบ็ดเสร็จ (Totalitarianism) ยังใช้การเลือกตั้งเพื่อเป็นการหลอกลวงประชาชน หรือรวบรวมกำลังสนับสนุนจากประชาชน ประเด็นสำคัญที่ท้าทายหลาย ๆ ประเทศในยุคนี้คือการมีประชาธิปไตยแบบเลือกตั้ง การรักษาไว้ซึ่งเงื่อนไขสำคัญของการฝังรากและความยั่งยืนของสถาบันประชาธิปไตยที่ยังคงก้าวหน้า (ถวิลวดี บุรีกุล, 2563) การเลือกตั้งที่สุจริตและเที่ยงธรรมเป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้ในประเทศที่เป็นประชาธิปไตย ส่วนผลของการเลือกตั้งจะออกมาเป็นเช่นไรในแต่ละประเทศนั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยหลาย ๆ อย่าง ทั้งนี้มีการศึกษาตามแนวคิดของหลักเหตุผลพบว่าประชาชนแต่ละคนพยายามคิดถึงผลประโยชน์ที่จะได้รับมากที่สุดจากการลงทุนที่ต่ำที่สุด ดังนั้นรูปแบบของพฤติกรรมเลือกตั้งจะพัฒนาขึ้นในสังคมที่มีความคิดต่างกันสถานะหรือจุดยืนของผู้สมัครในประเด็นต่าง ๆ (Yalch, 1975)

เมื่อพิจารณาสถานการณ์ทางการเมืองของประเทศไทยพบว่ามีเปลี่ยนแปลงอย่างมากในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา การเมืองที่แตกต่างจากอดีตประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองมากขึ้น การแบ่งแยกแบ่งขั้วปรากฏชัดขึ้นและมีผลต่อการเลือกตั้งในที่สุด การใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้งเป็นวิธีการหนึ่งที่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตย “ที่ง่ายและชัดเจนที่สุด” ถือเป็นการแสดงออกถึงเจตจำนงของประชาชนในการคัดเลือกบุคคลที่จะเข้าไปทำหน้าที่ และใช้อำนาจอธิปไตยแทนทั้งในระดับท้องถิ่น และระดับชาติ รวมทั้งเป็นการกำหนดทิศทาง และสัญญาประชาคมสำหรับการบริหารประเทศที่มีความสำคัญต่อกระบวนการทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตย ดังนั้นการใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้งของประชาชนอย่างมีจิตสำนึกเท่านั้น จึงจะทำให้ได้บุคคลที่เหมาะสมเข้ามาเป็นตัวแทนในการใช้อำนาจอธิปไตย แนวความคิดของผู้มีสิทธิเลือกตั้งต่อผู้สมัครรับเลือกตั้ง ถวิลวดี บุรีกุล (2563) พบว่า องค์ประกอบหนึ่งของความแตกต่างทางการเมืองมีความสัมพันธ์กับเกณฑ์ที่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งใช้ตัดสินใจในการออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้ง ผู้มีสิทธิเลือกตั้งตัดสินใจเลือกโดยใช้คุณลักษณะของผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นเกณฑ์ ที่แตกต่างกัน 3 ประเภท ประการแรกด้านคุณลักษณะด้านความเชี่ยวชาญทางนโยบาย และข้อพิจารณาว่าผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นผู้ที่สามารถทำงานบริหารได้หรือไม่ ประการที่สองแนวคิดท้องถิ่นนิยมที่สูงมากโดยเฉพาะในประเด็นที่ว่าผู้สมัครรับเลือกตั้งจะทำอะไรให้ชุมชนท้องถิ่นได้บ้าง ประการที่สามลักษณะส่วนตัวเป็นส่วนใหญ่ เช่นบุคลิกภาพ ซึ่งเกือบไม่มีความเชื่อมโยงกับความสามารถทางการเมืองหรือการบริหารเลยสำหรับกรุงเทพมหานครนั้นมีการปกครองท้องถิ่นรูปแบบพิเศษมีการเลือกตั้งระดับท้องถิ่น การที่กรุงเทพมหานครมีประชาชนหนาแน่นเป็นศูนย์รวมของความเจริญทั้งทางการศึกษาและเศรษฐกิจทำให้สามารถเก็บภาษีได้เป็นจำนวนมากนำไปบริหารจัดการกรุงเทพมหานครได้เป็นอย่างดีและมั่นคงทำให้พรรคการเมืองต่าง ๆ ต้องการที่จะให้สมาชิกพรรคการเมืองของตนได้รับการเลือกตั้งจากประชาชนชาวกรุงเทพมหานคร ทั้งระดับประเทศและระดับท้องถิ่นโดยเฉพาะการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นที่เรียกว่าการเลือกตั้งสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร (ส.ก.) ซึ่งมีจำนวนมากถึง 50 เขตถ้าได้รับเลือกตั้งมากเท่าไร ก็ยิ่งทำให้ฐานการเมืองพรรคของ

ตนเข้มแข็งและมีผลต่อการเลือกตั้งในระดับประเทศ (ส.ส.) จะทำให้ได้เปรียบพรรคการเมืองฝ่ายตรงข้าม ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเรื่อง การสร้างฐานเสียงของสมาชิกสภากรุงเทพมหานครที่สังกัดพรรคการเมือง ในเขตกรุงเทพมหานคร: ปี พ.ศ. 2540 – พ.ศ. 2557

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสาเหตุและวิธีการสร้างฐานเสียงของสมาชิกสภากรุงเทพมหานครที่สังกัดพรรคการเมือง
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ในการสร้างฐานเสียงทางการเมืองระหว่างสมาชิกสภากรุงเทพมหานครที่สังกัดพรรคการเมืองกับพรรคการเมือง
3. เพื่อศึกษาปัจจัยและองค์ประกอบของการสร้างฐานเสียงของสมาชิกสภากรุงเทพมหานครที่สังกัดพรรคการเมือง

การทบทวนวรรณกรรม

แนวคิดเกี่ยวกับการสร้างฐานเสียง

ฐานเสียง คือฐานคะแนนหลักของผู้สมัครรับเลือกตั้งที่ได้รับการสนับสนุนจากกลุ่มต่าง ๆ ที่ผู้สมัครรับเลือกตั้งไปมีบทบาท ไม่ว่าจะเป็นผู้ให้การสนับสนุนช่วยเหลือหรือคอยอุปถัมภ์อย่างต่อเนื่อง กลุ่มคนที่เป็นฐานเสียงของผู้สมัครรับเลือกตั้ง อาจจะเป็นกลุ่มเครือญาติ กลุ่มเพื่อน เครือข่ายนักการเมือง กลุ่มธุรกิจ กลุ่มทางสังคม กลุ่มสตรี ชมรมต่าง ๆ ในท้องถิ่น เป็นต้น นอกจากนี้ ตัวผู้สมัครรับเลือกตั้งก็มีฐานะเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มเหล่านี้ ต่างมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันจนเกิดความรักและผูกพันกันระดับหนึ่งภายในกลุ่มระหว่างตัวผู้สมัครรับเลือกตั้งและสมาชิกภายในกลุ่ม จนเกิดความไว้วางใจที่จะให้เป็นตัวแทนของกลุ่ม และพร้อมเป็นฐานคะแนนหลักที่จะสนับสนุนผู้สมัครรับเลือกตั้ง

อย่างไรก็ตามความเกี่ยวข้องกับการสร้างฐานเสียงทางการเมืองนั้น ย่อมมีความผูกโยงกับตัวแปรสำคัญ อย่างน้อย 2 ตัวแปร คือ วัฒนธรรมทางการเมือง (Political Culture) เป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมสังคม (Social Culture) โดยวัฒนธรรมทางสังคมจะครอบคลุมมิติต่าง ๆ ทั้งหมดในสังคมทั้งมิติทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม ซึ่งมิติต่าง ๆ ทางสังคมจะมีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อวัฒนธรรมทางการเมืองของสมาชิกในสังคมนั้นและ Rattanadilok Na Phuket (1998) ได้อธิบายถึงวัฒนธรรมทางการเมืองของไทยว่าวัฒนธรรมการเมืองของสังคมไทยมีลักษณะทวิลักษณ์ซึ่งแสดงออกผ่านโครงสร้างทางความคิดเชิงปฏิบัติการทางการเมืองและการเลือกตั้งของกลุ่มชน 2 กลุ่มใหญ่ในสังคมคือกลุ่มชาวบ้านหรือชาวชนบทและกลุ่มชนชั้นกลางหรือชาวเมืองโครงสร้างทางความคิดเชิงปฏิบัติเป็นการบูรณาการของระบบคิดความปรารถนาความเชื่อการรับรู้การเข้าใจการตีความและการประเมินโลกทางสังคมซึ่งแสดงให้เห็นปรากฏการณ์โดยการกระทำทางสังคมของบุคคลหรือกลุ่มคนอย่างเป็นแบบแผนมีความต่อเนื่องขณะเดียวกันก็สามารถถ่ายทอดและเปลี่ยนแปลงได้ (Pongsapit & Kuwinpun, 2002)

แนวคิดระบบอุปถัมภ์

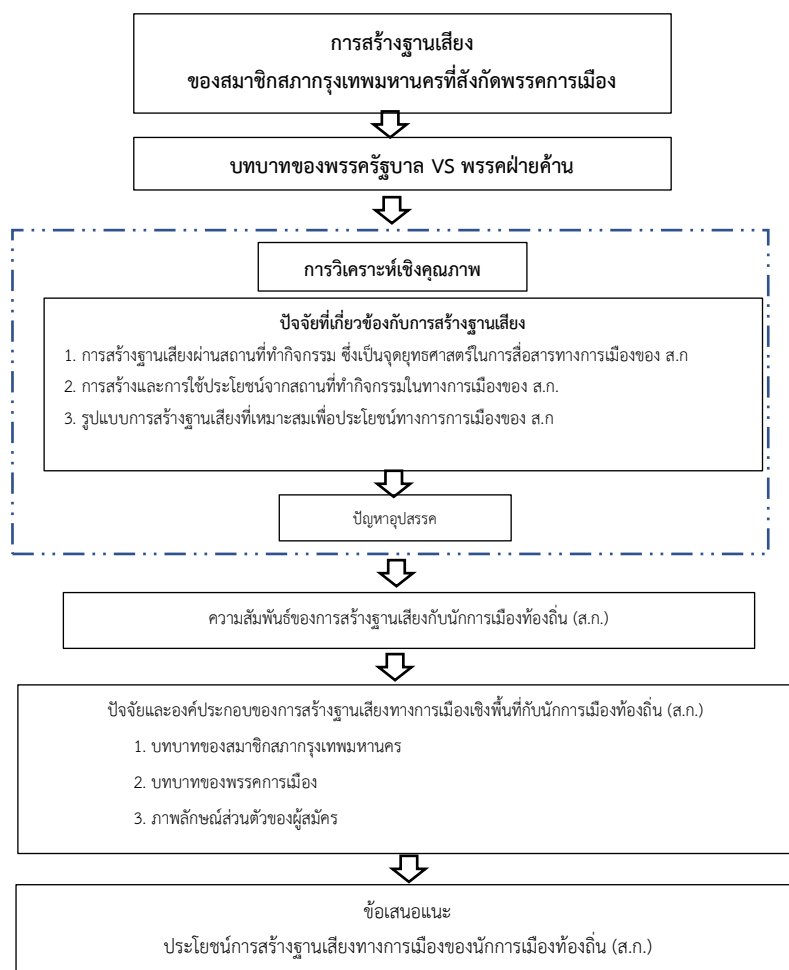
ในทางสังคมวิทยา Scott (อ้างใน อมรา พงศาพิชญ์ และปรีชา คุวินทร์พันธ์, 2539) ได้ให้คำจำกัดความไว้ว่า ความสัมพันธ์แบบอุปถัมภ์คือความสัมพันธ์เชิงแลกเปลี่ยนระหว่างคนในสังคมที่มีฐานะบทบาทต่างกันและอาจ

พิจารณาเป็นแบบหนึ่งของความสัมพันธ์แบบ Dyadic (ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล 2 คน) ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ของมิตรภาพแบบประโยชน์ใช้สอยคนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสังคมสูงกว่า (ผู้อุปถัมภ์) จะใช้อิทธิพลและสิ่งที่ตนมีอยู่คุ้มครองให้ผลประโยชน์อย่างใดอย่างหนึ่งหรือทั้งสองอย่างแก่ผู้มีฐานะด้อยกว่า (ผู้รับอุปถัมภ์) ซึ่งต้องตอบแทนด้วยการให้ความจงรักภักดีช่วยเหลือตอบแทนรวมทั้งการอุทิศตนรับใช้แก่ผู้อุปถัมภ์

รพีพัฒน์ (2533, 79) ได้กล่าววาระบบอุปถัมภ์เป็นความสัมพันธ์ระหว่างผู้ที่เหนือกว่าคือมีทรัพยากรมากกว่าหรือสูงศักดิ์มีอำนาจมากกว่ากับผู้ด้อยกว่าคือผู้ที่มีทรัพยากรน้อยกว่าหรือผู้มีอำนาจด้อยกว่าโดยผู้ที่เหนือกว่าให้การอุปการะช่วยเหลือคุ้มครองป้องกันให้แก่ผู้ที่ยด้อยกว่าและผู้ที่ยด้อยกว่าให้การสนับสนุนทำงานโดยคอยรับใช้และเชื่อฟังเป็นการตอบแทนเปรียบได้ว่าผู้ที่เหนือกว่าสร้างบุญคุณช่วยเหลือผู้ที่ยด้อยกว่าและผู้ที่ยด้อยกว่าย่อมต้องตอบแทนบุญคุณสาระสำคัญในความสัมพันธ์เช่นนี้คือคตัญญูทศเวท

โดยสรุปกล่าวได้ว่าระบบอุปถัมภ์คือระบบความสัมพันธ์ในสังคมจารีตค่านิยมโดยการจัดกลุ่มระหว่างผู้อุปถัมภ์หนึ่งคนและผู้ใต้อุปถัมภ์จำนวนหนึ่งโดยผู้อุปถัมภ์จะเป็นคนซึ่งมีฐานะในสังคมหรืออำนาจทางการบริหารมีเงินมีทองและเป็นที่ยอมรับนับถือสามารถให้คุณให้โทษกับผู้ใต้อุปถัมภ์ในระดับหนึ่ง (ลิขิต ธีรเวคิน, 2542)

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย (Conceptual Framework)

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้แก่ สมาชิกสภากรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นบุคคลที่ดำรงตำแหน่งสมาชิกสภากรุงเทพมหานครที่สังกัดพรรคการเมืองในช่วงปี พ.ศ. 2540 – พ.ศ. 2557 เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยผู้วิจัยคัดเลือกตามคุณสมบัติที่เป็นเป้าหมายของการศึกษา ได้สมาชิกสภากรุงเทพมหานคร จำนวน 11 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ผู้วิจัยได้ออกแบบสัมภาษณ์จากการทบทวนวรรณกรรมแนวความคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องลักษณะของแบบสัมภาษณ์จะเป็นคำถามแบบปลายเปิดหัวข้อเรื่องครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัยโดยใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview) ประกอบกับเครื่องบันทึกเสียงและอุปกรณ์ในการจัดบันทึกข้อมูลอื่น ๆ เช่นสมุดจดบันทึก เป็นต้น

วิธีการเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลจากการศึกษาเอกสาร (Documentary Research) เป็นการศึกษาค้นคว้ารวบรวมข้อมูลและแนวความคิดจากเอกสารวิทยานิพนธ์งานวิจัยวารสารภาษาไทย-อังกฤษข่าวสารจากสื่อมวลชนหนังสือภาษาไทย-อังกฤษบทความหนังสือพิมพ์บทสัมภาษณ์จากห้องสมุดในมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน
2. การเก็บรวบรวมข้อมูลจากภาคสนาม (Field Research) โดยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (in-depth Interview) และจัดบันทึกคำสัมภาษณ์จากกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดจากผู้ที่ยังดำรงตำแหน่งสมาชิกสภากรุงเทพมหานครที่สังกัดพรรคการเมือง ช่วงปี พ.ศ. 2540 – 2557
3. การนำข้อมูลที่ได้ทั้งในส่วนการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการศึกษาเอกสาร (Documentary Research) และการเก็บรวบรวมข้อมูลจากภาคสนาม (Field Research) โดยการมาสังเคราะห์และสรุปเพื่อเขียนรายงานผลการวิจัย

ผลการวิจัย

- 1) สาเหตุและวิธีการสร้างฐานเสียงของสมาชิกสภากรุงเทพมหานครที่สังกัดพรรคการเมือง พบว่า สาเหตุการสร้างฐานคะแนนเสียงของสมาชิกสภากรุงเทพมหานครที่สังกัดพรรคการเมือง มีสาเหตุสำคัญ 2 ประการ คือ เพื่อการยอมรับจากประชาชนในพื้นที่ โดยใช้การสื่อสารทางการเมืองมาเป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างฐานเสียงของตนให้คงอยู่ในพื้นที่อย่างยั่งยืนและยาวนาน และประการสุดท้ายคือ ต้องการรักษฐานเสียงเดิมที่มีอยู่ในพื้นที่จากการสนับสนุนของกลุ่มเครือข่ายในพื้นที่ และพรรคการเมืองโดยใช้ระบบอุปถัมภ์เป็นเครื่องมือในการสร้างความสัมพันธ์ในพื้นที่ สำหรับวิธีการสร้างฐานเสียงของสมาชิกสภากรุงเทพมหานครที่สำคัญ คือ (1) การสร้างฐานเสียงจากสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร และ (2) การสนับสนุนจากเครือข่ายประชาชนในพื้นที่ ซึ่งวิธีการทั้ง 2 วิธีต้องทำงานประสานกันเป็นอย่างดีเป็นระบบ และมีความสัมพันธ์กันในทุกมิติ โดยมีสมาชิกสภากรุงเทพมหานครตัว

แปรสำคัญในการลงพื้นที่พบปะพี่น้องประชาชนโดยตรง เสมือนการขายตรงสู่ประชาชนในพื้นที่ด้วยการเปิดการขาย โดยให้สาขาพรรคและแกนนำเป็นตัวแทนของพรรคในการประชาสัมพันธ์ประสานงาน ติดต่อกับผู้นำชุมชนและประชาชนในพื้นที่ การสร้างเครือข่ายลักษณะนี้ทำให้ฐานเสียงเป็นปึกแผ่นมั่นคงแข็งแรงมากขึ้น สรุปได้ว่าตัวแปรทั้งสองมีการทำงานร่วมกันอย่างเป็นระบบทำให้สามารถรักษาฐานคะแนนเสียงได้ต่อเนื่องและยาวนาน

2) ความสัมพันธ์ในการสร้างฐานเสียงทางการเมืองระหว่างสมาชิกสภากรุงเทพมหานครที่สังกัดพรรคการเมืองกับพรรคการเมือง พบว่า สำหรับความสัมพันธ์ในการสร้างฐานเสียงทางการเมืองระหว่างสมาชิกสภากรุงเทพมหานครที่สังกัดพรรคการเมืองกับพรรคการเมือง ผู้วิจัยพบว่า ผู้สมัครสมาชิกสภากรุงเทพมหานครที่สังกัดพรรคการเมืองได้ใช้บทบาทของพรรคการเมืองในการสร้างฐานเสียงและคะแนนนิยมอย่างมีนัยสำคัญ กล่าวคือ บทบาทของพรรคการเมืองกับนักการเมืองท้องถิ่นในแง่มุมทางทฤษฎีการเมืองท้องถิ่นถือว่าเป็นรากฐานของการปกครองในระบบประชาธิปไตย ยุทธศาสตร์และยุทธวิธีของพรรคและผู้สมัครใน กทม. มีส่วนกำหนดความสำเร็จหรือความล้มเหลวตั้งแต่การเข้าใจความเปลี่ยนแปลงในพื้นที่การเข้าใจความหลากหลายของ “ชุมชน” ระบบอุปถัมภ์ที่ยังมีผลต่อชัยชนะ แม้ว่าจะไม่ใช่สิ่งที่กำหนดชัยชนะของพื้นที่ทั้งหมด นอกจากนี้การลงพื้นที่ของพรรคการเมืองมีส่วนสำคัญต่อฐานเสียงของผู้สมัครโดยในการลงพื้นที่นั้นมีการได้ชัยชนะคือ การทำความเข้าใจพื้นที่และการเข้าถึงพื้นที่ นอกจากนี้พรรคการเมืองจะต้องมีนโยบายพรรคที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับของประชาชน แก้ไขปัญหาในเรื่องความเป็นอยู่ ปากท้อง และความทุกข์ร้อนของประชาชน และเป็นพรรคที่มีภาพลักษณ์ในทางที่ดีต่อสังคม ชุมชน ซึ่งมีความสัมพันธ์ต่อการสร้างฐานเสียงของสมาชิกสภากรุงเทพมหานครเป็นอย่างดี

3) ปัจจัยและองค์ประกอบของการสร้างฐานเสียงของสมาชิกสภากรุงเทพมหานครที่สังกัดพรรคการเมือง จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ เกี่ยวกับปัจจัยและองค์ประกอบของการสร้างฐานเสียงของสมาชิกสภากรุงเทพมหานครที่สังกัดพรรคการเมือง พบว่ามีปัจจัยและองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ประการ คือ

1. ภาพลักษณ์ส่วนตัวของผู้สมัคร โดยจะต้องเป็นผู้ที่มีคุณลักษณะพิเศษ เช่น เป็นคนที่มีความประนีประนอม อ่อนน้อมถ่อมตน มีไหวพริบ ปฏิภาณ เฉลียวฉลาดพูดจาไพเราะ เข้าถึงประชาชน โน้มน้าวประชาชน พูดจริงทำจริง และสามารถประสานกับกลุ่มเครือข่ายหรือกลุ่มองค์กรในพื้นที่ได้อย่างสมดุล มีเครือข่ายนักการเมืองหรือกลุ่มผลประโยชน์ทางการเมืองที่กว้างขวาง สามารถดึงงบประมาณให้เข้ามาพัฒนาชุมชนได้มากที่สุด เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชนของตนเองเป็นสำคัญ สามารถสร้างความศรัทธาให้เกิดขึ้นแก่ประชาชนในพื้นที่ มีความเชื่อมั่นศรัทธาต่อคนรอบข้าง รู้จุดมุ่งหมายและหนทางที่จะนำชุมชนให้ได้รับการพัฒนา มีความกระตือรือร้น มีความซื่อสัตย์สุจริต กล้าตัดสินใจ มีสติปัญญาและรอบรู้ มีความศรัทธา และความเชื่อมั่น

2. บทบาทของสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร โดยสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร จะต้องลงพื้นที่พบปะประชาชนอย่างสม่ำเสมอ สามารถแก้ไขปัญหาของประชาชน ประสานงานกับชุมชนในเขตที่รับผิดชอบ ให้คำแนะนำแก่ประชาชน พัฒนาและส่งเสริมความเป็นอยู่ของประชาชนในชุมชนให้ตรงกับความต้องการของชุมชนและประชาชนในเขต

3. บทบาทของพรรคการเมือง โดยให้สาขาพรรคและแกนนำเป็นตัวแทนของพรรคในการประชาสัมพันธ์ประสานงาน ติดต่อกับผู้นำชุมชนและประชาชนในพื้นที่ อีกทั้งสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร สาขาพรรค และแกนนำในพื้นที่ร่วมมือกันสร้างเครือข่ายหรือแนวร่วม โดยการให้ผู้นำชุมชนและประชาชนเข้ามามีส่วน

ร่วมด้วยการเข้าร่วมเป็นสมาชิกพรรค และสามารถร่วมกันจัดตั้งเครือข่าย เช่น สมาคมแม่บ้าน องค์การเกษตรกร
ชมรมผู้สูงอายุ เป็นต้น การสร้างเครือข่ายลักษณะนี้ทำให้สมาชิกสภากรุงเทพมหานคร รักษาฐานเสียงได้อย่างเป็น
ปึกแผ่นมั่นคงแข็งแรงมากขึ้น สรุปได้ว่า บทบาทของพรรคการเมืองที่การทำงานร่วมกันอย่างเป็นระบบทำให้
สามารถรักษาฐานคะแนนเสียงได้ต่อเนื่องและยาวนาน

อภิปรายผล

การศึกษาวิจัยนี้ได้ตั้งวัตถุประสงค์ของการศึกษาไว้ 3 ประการคือ

1) สาเหตุและวิธีการสร้างฐานเสียงของสมาชิกสภากรุงเทพมหานครที่สังกัดพรรคการเมืองสาเหตุการ
สร้างฐานคะแนนเสียงของสมาชิกสภากรุงเทพมหานครที่สังกัดพรรคการเมือง มีสาเหตุสำคัญ 2 ประการ คือ
เพื่อการยอมรับจากประชาชนในพื้นที่ โดยใช้การสื่อสารทางการเมืองมาเป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างฐานเสียง
ของตนให้คงอยู่ในพื้นที่อย่างยั่งยืนและยาวนาน และประการสุดท้ายคือ ต้องการรักษาฐานเสียงเดิมที่มีอยู่ในพื้นที่
จากการสนับสนุนของกลุ่มเครือข่ายในพื้นที่ และพรรคการเมืองโดยใช้ระบบอุปถัมภ์เป็นเครื่องมือในการสร้าง
ความสัมพันธ์ในพื้นที่ สำหรับวิธีการสร้างฐานเสียงของสมาชิกสภากรุงเทพมหานครที่สำคัญ คือ (1) การสร้างฐาน
เสียงจากสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร และ (2) การสนับสนุนจากเครือข่ายประชาชนในพื้นที่ ซึ่งวิธีการทั้ง 2 วิธี
ต้องทำงานประสานกันเป็นอย่างดีเป็นระบบ และมีความสัมพันธ์กันในทุกมิติ โดยมีสมาชิกสภากรุงเทพมหานครตัว
แปรสำคัญในการลงพื้นที่พบปะพี่น้องประชาชนโดยตรง เสมือนการขายตรงสู่ประชาชนในพื้นที่ด้วยการเปิดการ
ขาย โดยให้สาขาพรรคและแกนนำเป็นตัวแทนของพรรคในการประชาสัมพันธ์ประสานงาน ติดต่อกับผู้นำชุมชน
และประชาชนในพื้นที่ การสร้างเครือข่ายลักษณะนี้ทำให้ฐานเสียงเป็นปึกแผ่นมั่นคงแข็งแรงมากขึ้น สรุปได้ว่า
ตัวแปรทั้งสองมีการทำงานร่วมกันอย่างเป็นระบบทำให้สามารถรักษาฐานคะแนนเสียงได้ต่อเนื่องและยาวนาน
สอดคล้องกับ ธรรมรัตน์ โพธิ์สุวรรณปัญญา และคณะ (2561) ศึกษาเรื่อง การสร้างฐานอำนาจของผู้นำทาง
การเมืองท้องถิ่นโดยศึกษาทรัพยากรอำนาจ ที่มีผลต่อการสร้างฐานอำนาจทางการเมือง ที่ทำให้ผู้นำทางการเมือง
ท้องถิ่น สามารถสร้างอิทธิพล และมีอำนาจเหนือคนอื่น และ ศึกษาการสร้างเครือข่ายและการจัดองค์กรทางการเมือง
ที่มีผลต่อการสร้างฐานอำนาจของผู้นำทางการเมือง ผลการวิจัยพบว่า ทรัพยากรอำนาจทางการเมือง
ประกอบไปด้วย 5 ด้าน ดังนี้ เงื่อนไขด้านกลุ่มเครือญาติ เงื่อนไขด้านการมีอำนาจทางเศรษฐกิจหรือเงินทุน
เงื่อนไขด้านการมีบุคลิกลักษณะพิเศษ เงื่อนไขด้านกลุ่มอาชีพที่สนับสนุน และเงื่อนไขด้านความรู้ความสามารถ
และความสำเร็จ ส่วนการสร้างเครือข่ายและการจัดองค์กรทางการเมือง ที่มีผลต่อการสร้างฐานอำนาจของผู้นำ
ทางการเมืองท้องถิ่นนั้น ประกอบไปด้วย กลุ่มนักการเมือง กลุ่มผู้นำชุมชน กลุ่มนักปกครอง กลุ่มนักธุรกิจ
กลุ่มเพื่อนสนิท กลุ่มอิทธิพล หรือกลุ่มนักเลงและกลุ่มเครือญาติ

2) ความสัมพันธ์ในการสร้างฐานเสียงทางการเมืองระหว่างสมาชิกสภากรุงเทพมหานครที่สังกัดพรรค
การเมืองกับพรรคการเมือง ผู้วิจัยพบว่า ผู้สมัครสมาชิกสภากรุงเทพมหานครที่สังกัดพรรคการเมืองได้ใช้บทบาท
ของพรรคการเมืองในการสร้างฐานเสียงและคะแนนนิยมอย่างมีนัยสำคัญ กล่าวคือ บทบาทของพรรคการเมืองกับ
นักการเมืองท้องถิ่นในแง่บทบาททฤษฎีการเมืองท้องถิ่นถือว่าเป็นรากฐานของการปกครองในระบอบประชาธิปไตย
ยุทธศาสตร์และยุทธวิธีของพรรคและผู้สมัครใน กทม. มีส่วนกำหนดความสำเร็จหรือความล้มเหลวตั้งแต่การเข้า

ใจความเปลี่ยนแปลงในพื้นที่การเข้าใจความหลากหลายของ “ชุมชน” ระบบอุปถัมภ์ที่ยังมีผลต่อชัยชนะ แม้ว่าจะไม่ใช่สิ่งที่กำหนดชัยชนะของพื้นที่ทั้งหมด นอกจากนี้การลงพื้นที่ของพรรคการเมืองมีส่วนสำคัญต่อฐานเสียงของผู้สมัครโดยในการลงพื้นที่นั้นมีปัจจัยในการได้ชัยชนะคือ การทำความเข้าใจพื้นที่และการเข้าถึงพื้นที่ นอกจากนี้พรรคการเมืองจะต้องมีนโยบายพรรคที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับของประชาชน แก้ไขปัญหาในเรื่องความเป็นอยู่ปากท้อง และความทุกข์ร้อนของประชาชน และเป็นพรรคที่มีภาพลักษณ์ในทางที่ดีต่อสังคม ชุมชน ซึ่งมีความสัมพันธ์ต่อการสร้างฐานเสียงของสมาชิกสภากรุงเทพมหานครเป็นอย่างยิ่ง สอดคล้องกับการวิจัยของณัฐพงศ์ บุญเหลือ และสุวิชา วรวิเชียรวงษ์ (2561) ที่ศึกษาเรื่อง นักการเมืองถิ่นจังหวัดกาญจนบุรี ที่ได้ผลการวิจัยพบว่า นักการเมืองถิ่นจังหวัดกาญจนบุรีส่วนใหญ่ใช้ประโยชน์จากระบบอุปถัมภ์และวัฒนธรรมทางการเมือง เพื่อรักษาบทบาทและความสัมพันธ์กับหัวหน้า ผู้นำท้องถิ่นและประชาชนผู้มีสิทธิลงคะแนน อีกทั้งมีความรู้ความเข้าใจในระบบและกระบวนการทางการเมืองที่ดีขึ้น และยังยอมรับการตัดสินใจทางการเมืองของประชาชนในฐานะผู้ใช้อำนาจทางการเมือง

3) ปัจจัยและองค์ประกอบของการสร้างฐานเสียงของสมาชิกสภากรุงเทพมหานครที่สังกัดพรรคการเมือง จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ เกี่ยวกับปัจจัยและองค์ประกอบของการสร้างฐานเสียงของสมาชิกสภากรุงเทพที่สังกัดพรรคการเมือง พบว่ามีปัจจัยและองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ประการ คือ

1. ภาพลักษณ์ส่วนตัวของผู้สมัคร โดยจะต้องเป็นผู้ที่มีคุณลักษณะพิเศษ เช่น เป็นคนที่มีความประนีประนอม อ่อนน้อมถ่อมตน มีไหวพริบ ปฏิภาณ เฉลียวฉลาด พุดจาไพเราะ เข้าถึงประชาชน โน้มน้าวประชาชน พุดจริงทำจริง และสามารถประสานกับกลุ่มเครือข่ายหรือกลุ่มองค์กรในพื้นที่ได้อย่างสมดุลงาน มีเครือข่ายนักการเมืองหรือกลุ่มผลประโยชน์ทางการเมืองที่กว้างขวาง สามารถดึงงบประมาณให้เข้ามาพัฒนาชุมชนได้มากที่สุด เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชนของตนเองเป็นสำคัญ สามารถสร้างความศรัทธาให้เกิดขึ้นแก่ประชาชนในพื้นที่ มีความเชื่อมั่นศรัทธาต่อคนรอบข้าง รู้จุดมุ่งหมายและหนทางที่จะนำชุมชนให้ได้รับการพัฒนา มีความกระตือรือร้น มีความซื่อสัตย์สุจริต กล้าตัดสินใจ มีสติปัญญาและรอบรู้ มีความศรัทธา และความเชื่อมั่น สอดคล้องกับ รุ่งเกียรติ เอี่ยมสุขสันต์ (2550) ศึกษาเรื่อง การสร้างฐานคะแนนเสียงของพรรคการเมือง ศึกษาเฉพาะกรณีพรรคประชาธิปัตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม พบว่า การสร้างฐานคะแนนเสียงโดยอาศัยตัวบุคคล (ผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) ซึ่งมีปัจจัยต่าง ๆ ประกอบไปด้วย คุณสมบัติและบุคลิกภาพส่วนตัวของ ผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ความใกล้ชิด การเข้าถึงประชาชน รวมไปถึง การดำเนิน กิจกรรมเพื่อการตอบสนองความต้องการของประชาชนในด้านต่าง ๆ

2. บทบาทของสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร โดยสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร จะต้องลงพื้นที่พบปะประชาชนอย่างสม่ำเสมอ สามารถแก้ไขปัญหาของประชาชน ประสานงานกับชุมชนในเขตที่รับผิดชอบ ให้คำแนะนำแก่ประชาชน พัฒนาและส่งเสริมความเป็นอยู่ของประชาชนให้ตรงกับความต้องการของชุมชนและประชาชนในเขต สอดคล้องกับ วารุณี ลิเลศพันธ์ (2560) ศึกษาเรื่อง การสร้างฐานคะแนนเสียงของพรรคประชาธิปัตย์ในภาคใต้ พบว่า วิธีการสร้างฐานคะแนนเสียงของพรรคประชาธิปัตย์ในภาคใต้ที่สำคัญคือ หลักการขายตรง โดยมีตัวแปรสำคัญ 3 ส่วน ดังนี้ (1) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคประชาธิปัตย์ในภาคใต้ (2) สาขาพรรคและแกนนำพรรคประชาธิปัตย์ในภาคใต้ และ (3) ผู้นำชุมชนและประชาชนในภาคใต้ ซึ่งตัวแปร

ทั้ง 3 ส่วนทำงานประสานกันเป็นอย่างดี มีความสัมพันธ์กันในทุกมิติ โดยมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นตัวแปรสำคัญในการลงพื้นที่พบปะพี่น้องประชาชนโดยตรง เสมือนการนำเสนอขายสินค้าตรงสู่ประชาชนในพื้นที่ ด้วยการเปิดการขาย นำเสนอตัวผู้นำพรรค นโยบายพรรค และอุดมการณ์ของพรรค เพราะพรรคที่ไม่มีทุนแบบพรรคประชาธิปัตย์ต้องอาศัยตัวบุคคลเป็นจุดขาย ให้สาขาพรรคและแกนนำเป็นตัวแทนของพรรคในการประชาสัมพันธ์ประสานงาน ติดต่อกับผู้นำชุมชนและประชาชนในพื้นที่ เรียกได้ว่าเป็นการติดตามดูแลหลังการขาย อีกทั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สาขาพรรคและแกนนำในพื้นที่ร่วมมือกันสร้างเครือข่ายหรือแนวร่วม โดยการให้ผู้นำชุมชนและประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมด้วยการเข้าร่วมเป็นสมาชิกพรรคและสามารถร่วมกันจัดตั้งเครือข่าย เช่น สมาคมแม่บ้านประชาธิปัตย์ องค์กรเกษตรกร เป็นต้น การสร้างเครือข่ายลักษณะนี้ทำให้พรรคได้รับความนิยม ทำให้ฐานเสียงเป็นปึกแผ่นมั่นคงแข็งแรงมากขึ้น เพราะการมีคนอยู่ทุกกลุ่ม ทุกวัฒนธรรม ถือเป็นการสร้างฐานและขยายฐานเสียงที่ดี ตัวแปรทั้งสามทำงานร่วมกันอย่างเป็นระบบ ทำให้สามารถรักษาฐานคะแนนเสียงในภาคใต้ได้ต่อเนื่องและยาวนาน

3. บทบาทของพรรคการเมือง โดยให้สาขาพรรคและแกนนำเป็นตัวแทนของพรรคในการประชาสัมพันธ์ประสานงาน ติดต่อกับผู้นำชุมชนและประชาชนในพื้นที่ อีกทั้งสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร สาขาพรรค และแกนนำในพื้นที่ร่วมมือกันสร้างเครือข่ายหรือแนวร่วม โดยการให้ผู้นำชุมชนและประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมด้วยการเข้าร่วมเป็นสมาชิกพรรค และสามารถร่วมกันจัดตั้งเครือข่าย เช่น สมาคมแม่บ้าน องค์กรเกษตรกร ชมรมผู้สูงอายุ เป็นต้น การสร้างเครือข่ายลักษณะนี้ทำให้สมาชิกสภากรุงเทพมหานคร รักษาฐานเสียงได้อย่างเป็นปึกแผ่นมั่นคงแข็งแรงมากขึ้น สรุปได้ว่า บทบาทของพรรคการเมืองที่มีการทำงานร่วมกันอย่างเป็นระบบทำให้สามารถรักษาฐานคะแนนเสียงได้ต่อเนื่องและยาวนาน สอดคล้องกับ วารุณี ลิเลศพันธ์ (2560) ศึกษาเรื่อง การสร้างฐานคะแนนเสียงของพรรคประชาธิปัตย์ในภาคใต้ พบว่า วิธีการสร้างฐานคะแนนเสียงของพรรคประชาธิปัตย์ในภาคใต้ที่สำคัญ คือ หลักการขายตรง โดยมีตัวแปรสำคัญ 3 ส่วน ดังนี้ (1) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคประชาธิปัตย์ในภาคใต้ (2) สาขาพรรคและแกนนำพรรคประชาธิปัตย์ในภาคใต้ และ (3) ผู้นำชุมชนและประชาชนในภาคใต้ ซึ่งตัวแปรทั้ง 3 ส่วนทำงานประสานกันเป็นอย่างดี มีความสัมพันธ์กันในทุกมิติ โดยมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นตัวแปรสำคัญในการลงพื้นที่พบปะพี่น้องประชาชนโดยตรง เสมือนการนำเสนอขายสินค้าตรงสู่ประชาชนในพื้นที่ ด้วยการเปิดการขาย นำเสนอตัวผู้นำพรรค นโยบายพรรค และอุดมการณ์ของพรรค เพราะพรรคที่ไม่มีทุนแบบพรรคประชาธิปัตย์ต้องอาศัยตัวบุคคลเป็นจุดขาย ให้สาขาพรรคและแกนนำเป็นตัวแทนของพรรคในการประชาสัมพันธ์ ประสานงาน ติดต่อกับผู้นำชุมชนและประชาชนในพื้นที่ เรียกได้ว่าเป็นการติดตามดูแลหลังการขาย อีกทั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สาขาพรรคและแกนนำในพื้นที่ร่วมมือกันสร้างเครือข่ายหรือแนวร่วม โดยการให้ผู้นำชุมชนและประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมด้วยการเข้าร่วมเป็นสมาชิกพรรคและสามารถร่วมกันจัดตั้งเครือข่าย เช่น สมาคมแม่บ้านประชาธิปัตย์ องค์กรเกษตรกร เป็นต้น การสร้างเครือข่ายลักษณะนี้ทำให้พรรคได้รับความนิยม ทำให้ฐานเสียงเป็นปึกแผ่นมั่นคงแข็งแรงมากขึ้น เพราะการมีคนอยู่ทุกกลุ่ม ทุกวัฒนธรรม ถือเป็นการสร้างฐานและขยายฐานเสียงที่ดี ตัวแปรทั้งสามทำงานร่วมกันอย่างเป็นระบบ ทำให้สามารถรักษาฐานคะแนนเสียงในภาคใต้ได้ต่อเนื่องและยาวนาน

ข้อเสนอแนะ

1. การวิจัยเพื่อกำหนดจุดยุทธศาสตร์การสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นกับสถานที่ที่ยังไม่ใช่สถานที่ที่สามอย่างแท้จริง ซึ่งมีเรื่องของศาสนา วัฒนธรรมที่แตกต่างกัน การแบ่งฝักแบ่งฝ่ายในแต่ละพื้นที่ ทั้งนี้เพื่อศึกษาว่ามีความแตกต่าง หรือควรมีแนวทางการทำงานในสถานที่นั้น ๆ อย่างไร ส่งผลต่อการปฏิบัติงาน เช่นไร

2. การวิจัย “การสร้างฐานเสียงของสมาชิกสภากรุงเทพมหานครที่สังกัดพรรคการเมือง ช่วงปี พ.ศ.2540 – 2557” นี้ เป็นเพียงการค้นพบสถานที่ที่สามซึ่งถูกนำมาใช้ประโยชน์เป็นจุดยุทธศาสตร์ทางการเมืองการสื่อสารทางการเมืองของ ส.ก. ในสังคมบริบทของกรุงเทพมหานครที่มีลักษณะเป็นสังคมเมืองเท่านั้น ในบริบทของสังคมเมืองชนบทอาจมีรูปแบบที่เหมือนและแตกต่างกันออกไปตามสภาพของสังคมและสภาพแวดล้อม

3. การวิเคราะห์จุดยุทธศาสตร์การสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นนอกเหนือจากการพิจารณาจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรค/ภัยคุกคามแล้ว ผู้วิจัยขอเสนอให้ผู้สนใจศึกษาเรื่องดังกล่าวได้ทำการวิจัยและวิเคราะห์เพิ่มเติมในส่วนของนโยบาย กลยุทธ์ และปัจจัยภายนอก เพื่อพิจารณาว่านโยบายกลยุทธ์และปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อจุดยุทธศาสตร์การสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่น จะมีลักษณะเป็นอย่างไรในอนาคต

เอกสารอ้างอิง

- ณัฐพงศ์ บุญเหลือ และสุวิชา วรวิเชียรวงษ์. (2561). นักการเมืองถิ่นจังหวัดกาญจนบุรี. *วารสารวิจัยและพัฒนา วิทยาลัยการปกครอง* ในพระบรมราชูปถัมภ์ สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, 13(3), 163-173.
- ถวิลวดี บุรีกุล. (2563). การเมืองเรื่องเลือกตั้งและปัจจัยสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกพรรคการเมืองและผู้สมัคร: วิเคราะห์จากการเลือกตั้ง 3 กค. 2554. *King Prajadhipok's Institute Journal*, 9(2), 5-28.
- ธรรมรัตน์ โพธิ์สุวรรณปัญญา, ปิยลักษณ์ โพธิ์วรรณ และพรอัมรินทร์ พรหมเกิด. (2562). การสร้างฐานอำนาจของผู้นำทางการเมืองท้องถิ่น. *วารสารเกษมบัณฑิต*, 20(ตุลาคม), 143-156.
- รุ่งเกียรติ เอี้ยวสุขสันต์. (2550). *การสร้างฐานคะแนนเสียงของพรรคการเมืองศึกษาเฉพาะกรณีพรรคประชาธิปัตย์ ในจังหวัดสมุทรสงคราม* (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ลิขิต ธีรเวคิน. (2542). *ระบบอุปถัมภ์และการเมืองไทย*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วารุณี ลีเลิศพันธ์. (2560). *การสร้างฐานคะแนนเสียงของพรรคประชาธิปัตย์ในภาคใต้* (วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต). มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- อคิน รพีพัฒน์. (2533). *การศึกษาและวิเคราะห์ชุมชนในการวิจัยเชิงคุณภาพใน คู่มือการวิจัยเชิงคุณภาพเพื่องานพัฒนา*. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- อมรา พงศาพิชญ์ และปรีชา คุวินทร์พันธุ์. (2539). *ระบบอุปถัมภ์*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Pongsapit, A., & Kuwinpun, P. (2002). *Patronage system*. (3rd ed.). Bangkok: Chulalongkorn University.

- Rattanadilok Na Phuket, P. (1998). *Election and Election: The Prosperity and Depression of the Three Parties Politics in Bangkok*. Bangkok: Tara Research and Production Center Krirk University.
- Yalch, R. F. (1975). *Attribution Theory and Voter Choice*, in *Advances in Consumer Research* Volume 02, eds. Mary Jane Schlinger: Association for Consumer Research.